

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
č. 98/5/ES

ze dne 16. února 1998,
o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom,
ve kterém byla získána kvalifikace

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 49, čl. 57 odst. 1 a první a třetí větu čl. 57 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru²⁾,

v souladu s postupem uvedeným v článku 189b Smlouvy³⁾,

(1) vzhledem k tomu, že podle článku 7a Smlouvy tvoří vnitřní trh oblast bez vnitřních hranic; že podle čl. 3 písm. c) Smlouvy představuje zrušení překážek volného pohybu osob a služeb mezi členskými státy jeden z cílů Společenství; že pro státní příslušníky členských států to znamená mimo jiné možnost vykonávat povolání, ať již jako osoba samostatně výdělečně činná, nebo jako osoba v pracovním poměru, v jiném členském státě než v tom, ve kterém získali odbornou kvalifikaci;

(2) vzhledem k tomu, že podle směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy⁴⁾ již může advokát, který je plně kvalifikovaný v jednom členském státě, požádat o uznání diplomu v jiném členském státě, aby mohl vykonávat povolání advokáta pod profesním označením používaným v takovém státě; že cílem výše uvedené směrnice je zajistit, aby byl advokát zařazen do profesního stavu v hostitelském členském státě, ale jejím cílem není úprava pravidel pro výkon povolání ani vynětí advokáta z působnosti těchto pravidel;

(3) vzhledem k tomu, že někteří advokáti mohou být rychle zařazení do profesního stavu v hostitelském členském státě mimo jiné tím, že úspěšně složí zkoušku způsobilosti uvedenou ve směrnici 89/48/EHS, a jiní plně kvalifikovaní advokáti by měli mít možnost dosáhnout takového zařazení po určitém období výkonu tohoto povolání v hostitelském členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě nebo dále vykonávat

své povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě;

(4) vzhledem k tomu, že na konci tohoto období by advokát měl mít možnost být zařazen do profesního stavu v hostitelském členském státě po ověření odborné praxe v daném členském státě;

(5) vzhledem k tomu, že tento přístup je na úrovni Společenství odůvodněn nejen proto, že ve srovnání s obecnou úpravou pro uznávání diplomů poskytuje advokátům snadnější možnost zařazení do profesního stavu v hostitelském členském státě, ale také proto, že tím, že advokátům umožňuje trvale vykonávat jejich povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě, uspokojuje potřeby uživatelů právních služeb, kteří vzhledem k rostoucímu objemu obchodu vyplývajícímu zejména z vnitřního trhu, vyhledávají poradenské služby při přeshraničním obchodním styku, ve kterém se často překrývá mezinárodní právo, právo Společenství a vnitrostátní právní předpisy;

(6) vzhledem k tomu, že tento přístup je na úrovni Společenství odůvodněn také proto, že zatím pouze některé členské státy na svém území povolují činnost advokátů z jiných členských států vykonávajících činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě, kromě činnosti ve formě poskytování služeb; že však i v členských státech, kde je tato možnost dána, platí značně odlišné podmínky týkající se například oboru působnosti a povinného zápisu u příslušných orgánů; že tato různorodost vede k nerovnosti a narušení hospodářské soutěže mezi advokáty z členských států a tvoří překážku volného pohybu; že tyto problémy může vyřešit a stejné příležitosti může advokátům a uživatelům právních služeb ve všech členských státech poskytnout pouze směrnice stanovující podmínky, které upravují výkon povolání advokátů vykonávajících činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě jinak než formou poskytování služeb;

(7) vzhledem k tomu, že při sledování svého cíle tato směrnice nestanovuje žádná pravidla týkající se čistě vnitrostátních situací, a pokud tak činí, tak pouze v míře nezbytné k účinnému dosažení svého účelu; že se zejména

¹⁾ Úř. věst. C 128, 24.5.1995, s. 6 a
Úř. věst. C 335, 25.11.1996, s. 19.

²⁾ Úř. věst. C 256, 2.10.1995, s. 14.

³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 19. června 1996 (Úř. věst. C 198, 8.7.1996, s. 85), společný postoj Rady ze dne 24. července 1997 (Úř. věst. C 297, 29.9.1997, s. 6), rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 19. listopadu 1997, rozhodnutí Rady ze dne 15. prosince 1997.

⁴⁾ Úř. věst. L 19, 24.1.1989, s. 16.

nedotýká vnitrostátních právních předpisů upravujících přístup k povolání advokáta a jeho výkon pod profesním označením používaným v hostitelském členském státě;

(8) vzhledem k tomu, že advokáti, na které se vztahuje tato směrnice, by měli být povinni zapsat se u příslušného orgánu v hostitelském členském státě, aby tento orgán mohl zajistit, že budou dodržovat pravidla pro výkon povolání platná v daném státě; že účinek takového zápisu, pokud jde o soudní příslušnost, která určuje stupeň a typ soudů, u nichž mohou advokáti vykonávat činnost, se řídí právem hostitelského členského státu;

(9) vzhledem k tomu, že advokáti, kteří nebyli zařazeni do profesního stavu v hostitelském členském státě, by měli v tomto státě vykonávat činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě, aby se zajistilo, že spotřebitelé budou řádně informováni a budou odlišovat takové advokáty a advokátky z hostitelského členského státu, kteří vykonávají svou činnost pod profesním označením používaným v tomto státě;

(10) vzhledem k tomu, že advokátům, na které se vztahuje tato směrnice by mělo být povoleno, aby poskytovali právní rady zejména v oblasti práva domovského členského státu, práva Společenství, mezinárodního práva a práva hostitelského členského státu; že výše uvedené je již povoleno, pokud jde o poskytování služeb podle směrnice Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů⁵⁾; že by měla být však zajištěna, jako ve směrnici 77/249/EHS, možnost vyloučit z výkonu povolání advokátky vykonávající činnost ve Spojeném království a v Irsku pod profesním označením udělovaným v jejich domovském státě, pokud jde o určitá jednání týkající se převodu nemovitostí a dědických záležitostí; že se tato směrnice žádným způsobem nedotýká ustanovení, podle nichž jsou v jednotlivých členských státech určité činnosti vyhrazeny jinému povolání než povolání advokáta; že ustanovení obsažené ve směrnici 77/249/EHS týkající se možnosti hostitelského členského státu požadovat, aby advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě pracoval ve spojení s místním advokátem při zastupování nebo obhajobě klienta v soudním řízení, by mělo být zahrnuto také do této směrnice; že tento požadavek musí být vykládán s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropských společenství, zejména na jeho rozsudek ze dne 25. února 1988 ve věci 427/85, Komise vs. Německo⁶⁾;

(11) vzhledem k tomu, že k zajištění bezproblémového fungování soudního systému by mělo být členským státům prostřednictvím zvláštních předpisů dovoleno vyhradit přístup k nejvyšším soudům specializovaným advokátům,

aniž by tím bránily zařazení advokátů z jiných členských států, kteří splnili nezbytné požadavky;

(12) vzhledem k tomu, že advokát zapsaný v hostitelském členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě musí být nadále zapsán u příslušného orgánu v domovském členském státě, pokud si má zachovat postavení advokáta a má se na něj vztahovat tato směrnice; že z tohoto důvodu je nepostradatelná úzká spolupráce mezi příslušnými orgány, zejména pokud jde o kárné řízení;

(13) vzhledem k tomu, že advokáti, na které se vztahuje tato směrnice, ať již jsou osobami v pracovním poměru nebo osobami samostatně výdělečně činnými v domovském členském státě, mohou vykonávat činnost v hostitelském státě jako osoby v pracovním poměru, pokud daný členský stát dává tuto možnost svým vlastním advokátům;

(14) vzhledem k tomu, že účelem této směrnice v tom smyslu, že umožňuje advokátům vykonávat činnost v jiném členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě, je také usnadnit jim získání profesního označení tohoto hostitelského členského státu; že podle článků 48 a 52 Smlouvy, jak je vykládá Soudní dvůr, musí hostitelský členský stát brát v úvahu odbornou praxi získanou na jeho území; že je možné v přiměřené míře předpokládat, že advokát poté, co fakticky a pravidelně vykonával činnost v hostitelském členském státě v oblasti práva tohoto státu včetně práva Společenství po dobu tří let, dosáhl úrovně způsobilosti nezbytné pro úplné zařazení do profesního stavu v tomto státě; že na konci tohoto období by měl mít advokát, který může prokázat svou odbornou způsobilost v hostitelském členském státě, jež bude ověřena, možnost získat profesní označení udělované hostitelským členským státem; že v případě, kdy období faktické a pravidelné odborné činnosti vykonávané nejméně po dobu tří let zahrnuje kratší období činnosti v oblasti práva hostitelského členského státu, příslušný orgán vezme v úvahu také jakoukoliv další znalost práva tohoto státu, která může být ověřena v pohovoru; že v případě, že není prokázáno splnění těchto podmínek, musí být rozhodnutí příslušného orgánu hostitelského státu neudělit profesní označení tohoto státu podle zjednodušeného postupu spojeného s těmito podmínkami odůvodněno a musí proti němu podle vnitrostátních právních předpisů existovat opravný prostředek k soudu;

(15) vzhledem k tomu, že hospodářský a profesionální vývoj ve Společenství ukazuje patrnou snahu advokátů vykonávat činnost společně, mimo jiné ve formě sdružení; že skutečnost, že advokáti jsou členy skupiny v domovském členském státě, by neměla být využívána jako zámin-

⁵⁾ Úř. věst. L 78, 26.3.1977, s. 17. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1994.

⁶⁾ ESD 1988 s. 1123.

ka k tomu, aby jim bylo zabráněno usadit se v hostitelském členském státě; že členským státům by však mělo být dovoleno, aby přijaly odpovídající opatření s oprávněným cílem chránit nezávislost tohoto povolání; že v členských státech, které povolují společný výkon advokacie, by měly být poskytnuty určité záruky,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel, oblast působnosti a definice

1. Účelem této směrnice je usnadnit trvalý výkon povolání advokáta jako osoby samostatně výdělečně činné nebo jako osoby v pracovním poměru v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána odborná kvalifikace.

2. Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „advokátem“ každá osoba, která je státním příslušníkem členského státu a která je oprávněna vykonávat profesní činnost pod jedním z níže uvedených profesních označení:

Belgie: Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt

Dánsko: Advokat

Německo: Rechtsanwalt

Řecko: Δικηγόρος

Španělsko: Abogado/Advocat/Avogado/Abokatu

Francie: Avocat

Irsko: Barrister/Solicitor

Itálie: Avvocato

Lucembursko: Avocat

Nizozemsko: Advocaat

Rakousko: Rechtsanwalt

Portugalsko: Advogado

Finsko: Asianajaja/Advokat

Švédsko: Advokat

Spojené království: Advocate/Barrister/Solicitor

b) „domovským členským státem“ členský stát, v němž advokát získal právo používat jedno z profesních označení uvedených v písmenu a) předtím, než začal vykonávat povolání advokáta v jiném členském státě;

c) „hostitelským členským státem“ členský stát, v němž advokát vykonává činnost podle této směrnice;

d) „profesním označením udělovaným v domovském státě“ profesní označení používané v členském státě, v němž advokát získal právo toto profesní označení používat předtím, než začal vykonávat povolání advokáta v jiném členském státě;

e) „skupinou“ jednotka, ať již s postavením právnické osoby, či nikoliv, vytvořená podle práva členského státu, v němž advokáti vykonávají profesní činnost společně pod společným jménem;

f) „odpovídajícím profesním označením“ nebo „odpovídajícím povoláním“ profesní označení nebo povola-

ání pod kontrolou příslušného orgánu, u kterého je advokát zapsán podle článku 3, a „příslušným orgánem“ tento orgán.

3. Tato směrnice se vztahuje jak na advokáty vykonávající činnost jako osoby samostatně výdělečně činné, tak na advokáty vykonávající činnost jako osoby v pracovním poměru v domovském členském státě a s výhradou článku 8 v hostitelském členském státě.

4. Výkon povolání advokáta ve smyslu této směrnice nezahrnuje poskytování služeb, na které se vztahuje směrnice 77/249/EHS.

Článek 2

Právo vykonávat činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě

Každý advokát má právo trvale vykonávat činnosti uvedené v článku 5 v každém jiném členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě.

Zařazení do profesního stavu v hostitelském členském státě se řídí článkem 10.

Článek 3

Zápis u příslušného orgánu

1. Advokát, který si přeje vykonávat činnost v jiném členském státě než v tom, ve kterém získal odbornou kvalifikaci, je povinen se zapsat u příslušného orgánu v tomto státě.

2. Příslušný orgán v hostitelském členském státě advokáta zapíše po předložení průkazu oprávnění potvrzujícího jeho zápis u příslušného orgánu v domovském členském státě. Může požadovat, aby průkaz oprávnění příslušného orgánu domovského členského státu nebyl při předložení starší než tři měsíce. O zápisu vyrozumí příslušný orgán domovského členského státu.

3. Pro účely odstavce 1

– advokáti ve Spojeném království a Irsku vykonávající činnost pod jiným profesním označením než profesní označení používané ve Spojeném království nebo Irsku se zapíší buď u orgánu příslušného pro povolání „barrister“ nebo „advocate“, nebo u orgánu příslušného pro povolání „solicitor“;

– ve Spojeném království je orgánem příslušným pro představitelů povolání „barrister“ pocházejícího z Irsku orgán příslušný pro povolání „barrister“ nebo „advocate“ a orgánem příslušným pro představitelů povolání „solicitor“ pocházejícího z Irsku je orgán příslušný pro povolání „solicitor“;

– v Irsku je orgánem příslušným pro představitelů povolání „barrister“ nebo „advocate“ pocházejícího ze Spojeného království orgán příslušný pro povolání „barrister“ a orgánem příslušným pro představitelů povolání „solicitor“ pocházejícího ze Spojen-

ného království je orgán příslušný pro povolání „solicitor“.

4. Pokud příslušný orgán v hostitelském členském státě zveřejňuje jména advokátů, kteří jsou zapsáni, zveřejní rovněž jména advokátů zapsaných podle této směrnice.

Článek 4

Výkon činnosti pod profesním označením udělovaným v domovském státě

1. Advokát vykonávající činnost v hostitelském členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě používá označení, které musí být vyjádřeno v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků domovského členského státu srozumitelným způsobem a tak, aby se zabránilo záměně s profesním označením udělovaným v hostitelském členském státě.

2. Pro účely použití odstavce 1 může hostitelský členský stát požadovat, aby advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě uvedl stavovskou organizaci, již je členem v domovském členském státě, nebo soud, u kterého je oprávněn vykonávat činnost podle předpisů domovského členského státu. Hostitelský členský stát může také požadovat, aby advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě uvedl příslušný orgán tohoto státu, u kterého je zapsán.

Článek 5

Oblast činnosti

1. S výhradou odstavců 2 a 3 advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě vykonává stejnou profesní činnost jako advokát vykonávající svou činnost pod odpovídajícím profesním označením udělovaným v hostitelském členském státě a může, mimo jiné, poskytovat právní rady v oblasti práva svého domovského členského státu, práva Společenství, mezinárodního práva a práva hostitelského členského státu. V každém případě dodržuje procesní předpisy platné u vnitrostátních soudů.

2. Členské státy, které povolují, aby na jejich území určitá kategorie advokátů připravovala listiny opravňující ke správě majetku zesnulých osob nebo k vytvoření nebo převodu věcných práv k nemovitostem, které jsou v jiných členských státech vyhrazeny jiným povoláním než povoláním advokáta, mohou ve vztahu k takovým činnostem vyloučit z výkonu povolání advokáty vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě, pokud bylo toto označení uděleno v jednom z členských států, v nichž je tato činnost vyhrazena jiným povoláním.

3. Pro účely výkonu činností týkajících se zastupování nebo obhajoby klienta v soudním řízení a do té míry, do jaké právo hostitelského členského státu takovou činnost vyhrazuje pro advokáty vykonávající činnost pod profes-

ním označením udělovaným v tomto státě, může hostitelský členský stát požadovat, aby advokáti vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě pracovali buď ve spojení s advokátem, který vykonává činnost u daného soudu a který by v případě potřeby nesl odpovědnost vůči tomuto soudu, nebo s „avoué“ činným u tohoto soudu.

K zajištění řádného fungování soudního systému však mohou členské státy stanovit zvláštní předpisy pro přístup k nejvyšším soudům, například připustit k nim pouze specializované advokáty.

Článek 6

Pravidla pro výkon povolání

1. Bez ohledu na pravidla pro výkon povolání, jimž advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě podléhá v domovském členském státě, podléhá tento advokát stejným pravidlům pro výkon povolání jako advokáti vykonávající činnost pod odpovídajícím profesním označením udělovaným v hostitelském členském státě ve vztahu ke všem činnostem, které na území tohoto státu vykonává.

2. Advokátům vykonávajícím činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě se dostane odpovídajícího zastoupení v profesních sdruženích hostitelského členského státu. Toto zastoupení představuje alespoň právo hlasovat při volbách do orgánů těchto sdružení.

3. Hostitelský členský stát může požadovat, aby si advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě sjednal pojištění odpovědnosti za škodu vzniklou z výkonu povolání nebo aby se stal členem profesního záručního fondu podle předpisů, které tento stát stanoví pro profesní činnost vykonávanou na jeho území. Advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě se však této povinnosti zproští, pokud prokáže, že je podle předpisů domovského členského státu kryt pojištěním nebo zárukou, pokud je takové pojištění nebo záruka rovnocenná co do podmínek a rozsahu krytí. Pokud jsou rovnocenné pouze zčásti, může příslušný orgán v hostitelském členském státě požadovat, aby bylo sjednáno doplňkové pojištění nebo doplňková záruka k pokrytí částí, které nejsou pokryty pojištěním nebo zárukou sjednanou podle předpisů domovského členského státu.

Článek 7

Kárné řízení

1. Pokud advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě poruší své povinnosti v hostitelském členském státě, použijí se procesní předpisy, sankce a opravné prostředky platné v hostitelském členském státě.

2. O kárném řízení proti advokátovi vykonávajícímu činnost pod profesním označením udělovaným v zemi

původu vyrozumí příslušný orgán hostitelského členského státu před jeho zahájením příslušný orgán v domovském členském státě a poskytne mu veškeré příslušné údaje.

První pododstavec se použije obdobně, pokud kárné řízení zahájí příslušný orgán domovského členského státu, který o něm vyrozumí odpovídajícím způsobem příslušný orgán jednoho nebo více hostitelských členských států.

3. Aniž jsou dotčeny rozhodovací pravomoci příslušného orgánu hostitelského členského státu, spolupracuje tento orgán v průběhu celého kárného řízení s příslušným orgánem domovského členského státu. Hostitelský členský stát zejména přijme nezbytná opatření, aby se zajistilo, že příslušný orgán v domovském členském státě může podat vyjádření orgánům příslušným pro rozhodování o opravném prostředku.

4. Příslušný orgán v domovském členském státě rozhoduje podle vlastních procesních a hmotněprávních předpisů, jak postupovat v případě rozhodnutí příslušného orgánu v hostitelském členském státě proti advokátovi vykonávajícímu činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě.

5. Dočasné nebo trvalé odnětí povolení k výkonu povolání příslušným orgánem domovského členského státu vede bez dalšího k tomu, že dotčenému advokátovi je dočasné nebo trvale v hostitelském členském státě zakázán výkon povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě; není to však nezbytný předpoklad pro rozhodnutí příslušného orgánu hostitelského členského státu.

Článek 8

Výkon povolání v pracovním poměru

Advokát zapsaný v hostitelském členském státě pod profesním označením udělovaným v domovském státě může vykonávat činnost jako osoba v pracovním poměru u jiného advokáta, sdružení nebo právní firmy, veřejného nebo soukromého podniku do té míry, do jaké to hostitelský členský stát povoluje advokátům zapsaným pod profesním označením udělovaným v tomto státě.

Článek 9

Odůvodnění a opravné prostředky

Rozhodnutí neprovést zápis uvedený v článku 3 nebo rozhodnutí o vyškrtnutí ze seznamu a rozhodnutí, kterým se ukládá kárné opatření, musejí být odůvodněna.

Proti těmto rozhodnutím je přípustné podat opravný prostředek k soudu podle vnitrostátních předpisů.

Článek 10

Shodné zacházení jako s advokátem hostitelského členského státu

1. Advokátu vykonávajícímu činnost pod profesním označením udělovaným v jeho domovském státě, který fakticky a pravidelně vykonává činnost v hostitelském

členském státě nejméně po dobu tří let v oblasti práva tohoto státu včetně práva Společenství, se s ohledem na přijetí do povolání advokáta v hostitelském členském státě udělí výjimka z podmínek uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 89/48/EHS. „Faktickým a pravidelným výkonem činnosti“ se rozumí skutečný výkon činnosti bez jakéhokoliv přerušování s výjimkou přerušování vyplývajících z běžných událostí každodenního života.

Je na příslušném advokátovi, aby příslušnému orgánu v hostitelském členském státě prokázal takový faktický a pravidelný výkon činnosti nejméně po dobu tří let v oblasti práva hostitelského členského státu. K tomuto účelu

- poskytne advokát příslušnému orgánu v hostitelském členském státě veškeré související informace a dokumentaci, zejména o počtu případů, kterými se zabýval, a o jejich povaze;
- může příslušný orgán hostitelského členského státu ověřit, zda je vykonávána činnost skutečně faktické a pravidelné povahy, a v případě potřeby může požádat, aby advokát poskytl ústní nebo písemné vysvětlení nebo další údaje k informacím a dokumentaci uvedené v písmenu a).

Rozhodnutí příslušného orgánu v hostitelském členském státě neudělit výjimku v případě, že není prokázáno, že byly splněny požadavky stanovené v prvním odstavci, musí být odůvodněno a musí proti němu podle vnitrostátního práva existovat opravný prostředek k soudu.

2. Advokát vykonávající činnost v hostitelském členském státě pod profesním označením udělovaným v jeho domovském státě může kdykoliv požádat o uznání diplomu podle směrnice 89/48/EHS, aby mohl být přijat do povolání advokáta v hostitelském členském státě a vykonávat tuto činnost pod profesním označením odpovídajícím tomuto povolání v daném členském státě.

3. Advokát vykonávající činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě, který fakticky a pravidelně vykonával odbornou činnost v hostitelském členském státě nejméně po dobu tří let, ale po kratší dobu v oblasti práva tohoto členského státu, může dosáhnout u příslušného orgánu tohoto státu přijetí do povolání advokáta v hostitelském členském státě a práva vykonávat povolání advokáta pod profesním označením odpovídajícím tomuto povolání v daném členském státě, aniž by musel splnit podmínky uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 89/48/EHS, za níže uvedených podmínek tímto postupem:

- Příslušný orgán hostitelského členského státu vezme v úvahu faktickou a pravidelnou profesní činnost vykonávanou během výše uvedeného období, znalosti a praxi ve vztahu k právu hostitelského členského státu a návštěvu přednášek nebo seminářů o právu hostitelského členského státu, včetně pravidel pro výkon povolání.

- b) Advokát poskytne příslušnému orgánu hostitelského členského státu veškeré související informace a dokumentaci, zejména o záležitostech, kterými se zabýval. Hodnocení faktické a pravidelné činnosti advokáta v hostitelském členském státě a hodnocení jeho schopnosti pokračovat v činnosti, kterou vykonával, se provede formou pohovoru s příslušným orgánem hostitelského členského státu k ověření toho, zda byla vykonávaná činnost skutečně faktická a pravidelné povahy.

Rozhodnutí příslušného orgánu v hostitelském členském státě neudělit povolení v případě, že není prokázáno, že byly splněny požadavky stanovené v prvním pododstavci, musí být odůvodněno a musí proti němu existovat opravný prostředek k soudu podle vnitrostátního práva.

4. Příslušný orgán hostitelského státu může odůvodněným rozhodnutím, proti kterému lze podat opravný prostředek k soudu, odeprít advokátovi výhody plynoucí z ustanovení tohoto článku, pokud má za to, že by to bylo v rozporu s veřejným pořádkem, zejména vzhledem ke kárným řízením, stížnostem nebo případům jiného typu.

5. Zástupci příslušného orgánu pověřeni posouzením žádosti zachovávají obdržené informace v tajnosti.

6. Advokát, který je přijat do povolání advokáta v hostitelském členském státě podle odstavců 1, 2 a 3, je oprávněn používat profesní označení udělované v jeho domovském státě vyjádřené v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků domovského členského státu spolu s profesním označením odpovídajícím povolání advokáta v hostitelském členském státě.

Článek 11

Společný výkon advokacie

Je-li povolen společný výkon advokacie advokátů vykonávajících činnost s použitím odpovídajících profesních označení udělovaných v hostitelském členském státě, platí následující ustanovení pro advokáty, kteří chtějí vykonávat činnost s použitím tohoto profesního označení nebo kteří se zapisují u příslušného orgánu:

1. Jeden nebo více advokátů, kteří patří k jedné skupině v domovském členském státě a kteří vykonávají v hostitelském členském státě činnost pod profesním označením udělovaným v zemi původu, mohou vykonávat svou profesní činnost v pobočce nebo zastoupení své skupiny v hostitelském členském státě. Pokud jsou však zásadní pravidla vztahující se na tuto skupinu v domovském členském státě v rozporu se zásadními pravidly stanovenými právními nebo správními předpisy v hostitelském členském státě, použijí se předpisy hostitelského státu, pokud je jeho dodržení oprávněno veřejným zájmem na ochraně klientů a třetích stran.

2. Každý členský stát umožní dvěma nebo více advokátům ze stejné skupiny nebo ze stejného domovského

členského státu, kteří vykonávají činnost na jeho území pod profesním označením udělovaným v jejich domovském státě, přístup k formě společného výkonu advokacie. Pokud dává hostitelský členský stát svým advokátům možnost výběru mezi několika formami společného výkonu advokacie, musí mít stejné formy k dispozici i výše uvedení advokáti. Způsob, jakým tito advokáti společně vykonávají činnost v hostitelském členském státě, se řídí právními a správními předpisy tohoto státu.

3. Hostitelský členský stát přijme opatření nezbytná k tomu, aby byl povolen společný výkon advokacie také

- a) několika advokátům z různých členských států, kteří vykonávají činnost pod profesním označením udělovaným v jejich domovských státech;
- b) jednomu nebo více advokátům spadajícím pod písmeno a) a jednomu nebo více advokátům z hostitelského členského státu.

Způsob, jakým tito advokáti společně vykonávají činnost v hostitelském členském státě, se řídí právními a správními předpisy tohoto státu.

4. Advokát, který chce vykonávat činnost pod profesním označením udělovaným v domovském státě, informuje příslušný orgán v hostitelském členském státě o skutečnosti, že je členem skupiny v domovském členském státě, a poskytne veškeré příslušné informace o této skupině.

5. Odchylně od bodů 1 až 4 může hostitelský členský stát advokátovi zapsanému pod profesním označením udělovaným v domovském státě odmítnout povolit vykonávat činnost na svém území jako členu skupiny, a to do té míry, do jaké zakazuje advokátům vykonávajícím činnost pod odpovídajícím profesním označením udělovaným v tomto státě vykonávat povolání advokáta v rámci skupiny, jejíž někteří členové nejsou členy stavovské obce. Má se za to, že skupina má členy, kteří nejsou členy stavovské obce, pokud

- základní kapitál skupiny zcela nebo částečně drží nebo
- označení, pod kterým vykonává činnost, používají nebo
- rozhodovací pravomoci ve skupině vykonávají podle práva nebo podle skutečnosti osoby, které nemají postavení advokáta ve smyslu čl. 1 odst. 2.

Pokud jsou zásadní pravidla týkající se skupiny advokátů v domovském členském státě v rozporu s pravidly platnými v hostitelském členském státě nebo s prvním pododstavcem, může hostitelský členský stát odmítnout otevření pobočky nebo zastoupení na jeho území bez omezení uvedených v bodě 1.

Článek 12

Označení skupiny

Bez ohledu na způsob, jakým advokáti vykonávají v hostitelském členském státě činnost pod profesním

označením udělovaným v domovském státě, mohou používat název jakékoliv skupiny, jejíž jsou členy v členském státě původu.

Hostitelský členský stát může požadovat, aby byla kromě jména uvedeného v prvním pododstavci uvedena právní forma skupiny v domovském členském státě anebo jména všech členů skupiny, kteří vykonávají činnost v hostitelském členském státě.

Článek 13

Spolupráce mezi příslušnými orgány hostitelského členského státu a domovského členského státu a zachování důvěrnosti

K usnadnění použití této směrnice a k zabránění tomu, aby byla její ustanovení zneužívána čistě za účelem obcházení pravidel platných v hostitelském členském státě, spolupracují příslušné orgány v hostitelském členském státě a příslušné orgány v domovském členském státě úzce a navzájem si poskytují pomoc.

Zachovávají důvěrnost vyměňovaných informací.

Článek 14

Určení příslušných orgánů

Členské státy určí do 14. března 2000 příslušné orgány oprávněné přijímat žádosti a přijímat rozhodnutí, které jsou uvedeny v této směrnici. Tyto informace sdělí ostatním členským státům a Komisi.

Článek 15

Zpráva Komise

Nejpozději deset let po vstupu této směrnice v platnost

podá Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě o stavu uplatňování této směrnice.

Po ukončení všech nezbytných konzultací Komise při této příležitosti předloží své závěry a veškeré návrhy na změny, které by mohly být provedeny ve stávajícím systému.

Článek 16

Provedení

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 14. března 2000. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 17

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Článek 18

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 16. února 1998.

Za Evropský parlament
předseda
J. M. GIL-ROBLES

Za Radu
předseda
J. CUNNINGHAM